30/04/2023

Ο άξιος γεωργός του αμπελώνα του Κυρίου, Μητροπολίτης Δράμας κυρός Παύλος

/ Γνώμες

Του αρθρογράφου Παύλου Α. Κυρατσή

Συμπληρώθηκε ήδη ένας χρόνος από τότε που ο μακαριστός Μητροπολίτης Δράμας κυρός Παύλος, κατά κόσμον Αλέξανδρος Αποστολίδης, έφυγε από αυτήν την μάταιη ζωή και τον μεν σώμα του παραδόθηκε στην γη της Μακεδονίας, που τόσο αγάπησε, η δε αθάνατος ψυχή του, βρίσκεται ήδη στον επουράνιο Δημιουργό της.

Γεννήθηκε στην όμορφη πόλη της **Βέροιας** το 1963 και μεγάλωσε κοντά στην ενορία του Αγίου Δημητρίου Ναούσης, εκεί που ήταν και το πατρικό του σπίτι.

Μετά την αποφοίτησή του από το Εκκλησιαστικό Λύκειο της Λαμίας, σπούδασε την

Θεολογία στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης και πήρε το πτυχίο του, το 1988.

Χειροτονήθηκε διάκονος το 1983 από τον γέροντά του Μητροπολίτη Βεροίας και Ναούσης Παύλο, ο οποίος του έδωσε το όνομά του και τον συνόδευε όπου λειτουργούσε ως προσωπικός του διάκονος και συνεργάτης.

Το 1988 του δόθηκε πάλι από τον Βεροίας Παύλο, ο β’ βαθμός της Ιερωσύνης και το οφίκιο του Αρχιμανδρίτη.

Το 1995 τελείωσε τις μεταπτυχιακές του σπουδές και το 2002 αναγορεύθηκε διδάκτορας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Υπηρέτησε ως εφημέριος του Ιερού Ναού Αγίου Αντωνίου, πολιούχου Βεροίας έως και το 1991 όταν διορίστηκε Ηγούμενος της ιστορικής Ιεράς Μονής Παναγίας Σουμελά, στο Βέρμιο Ημαθίας.

Συνεργάστηκε άψογα ως μέλος και αργότερα ως αντιπρόεδρος με το διοικητικό συμβούλιο της Μονής και επανέφερε τα λείψανα Αγίων του Πόντου του Οσίου Βαρνάβα, Σωφρονίου, Ευγενίου του Τραπεζουντίου και Αγίου Δαβίδ του Κομνηνού, επιμελήθηκε δε το κειμηλιοφυλάκιο της Ιεράς Μονής ενώ προνοία του αγιογραφήθηκε τμήμα του καθολικού της.

Φιλομόναχος όπως ήταν συνδεόταν πνευματικά με το Άγιο Όρος και τις Ιερές Μονές Αγίου Διονυσίου, Αγίου Παύλου και Μεγίστης Λαύρας.

Τα πολλαπλά χαρίσματά του, το εκκλησιαστικό του φρόνημα και η εργατικότητά

του, ήταν η αφορμή να εκλεγεί Μητροπολίτης Δράμας, μετά την κοίμηση του προκατόχου του, αειμνήστου Μητροπολίτη Δράμας Διονυσίου Κυράτσου.

Χειροτονήθηκε στον Μητροπολιτικό Ναό των Αθηνών στις 9 Οκτωβρίου 2005 από τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Χριστόδουλο.

19 Νοεμβρίου ενθρονίσθηκε στην έδρα του, την πόλη της Δράμας.

Αμέσως άρχισε το πλούσιο ποιμαντικό του έργο.

Με δικές του ενέργειες αγιοκατατάχθηκε ο Όσιος Γεώργιος ο Καρσλίδης ενώ ανήγειρε μέσα στην Δράμα μεγαλοπρεπή Ναό του Αγίου Εθνομάρτυρος προκατόχου του, Χρυσοστόμου Σμύρνης.
Με μέριμνά του ξαναπέρασε στην δικαιοδοσία της Μητροπόλεως Δράμας ο ιστορικός Ναός της Παναγίας της Πετρούσας.

Οργάνωσε τα φιλόπτωχα ταμεία και τα συσσίτια ώστε να μην μένει κανείς πεινασμένος πτωχός άνθρωπος, του ποιμνίου του.

Επιμελήθηκε προσωπικά τις εκκλησιαστικές κατασκηνώσεις και ενίσχυε οικονομικά άπορους μαθητές και φοιτητές.

Αγωνίστηκε με πρωτοφανή δύναμη για την ελληνικότητα της Μακεδονίας αλλά και του ελληνισμού του Πόντου, στις αλησμόνητες πατρίδες, που δάκρυζε απο συγκίνηση όσες φορές τις επισκέπτονταν.

Δεν δίσταζε να τραγουδά σε επίσημα γεύματα για τον Πόντο και να απαγγέλλει ποντιακά ποιήματα.

Το 2016 με πρωτοβουλία του επανήλθε στην Ιερά Μονή Παναγίας Εικοσιφοινίσσης χειρόγραφο κείμενο, κειμήλιο ανεκτίμητης αξίας, του 9ου αιώνα, γνωστό ως κώδικας 1424 το οποίο είχε κλαπεί το έτος 1917 από τα βουλγαρικά στρατεύματα.

Δυναμικός και ατρόμητος όπως ήταν, χειροτόνησε ιερείς καλύπτωντας όλα τα εφημεριακά κενά, ανακαίνισε όλους σχεδόν τους Ναούς της Μητροπολιτικής του επαρχίας και ως καλλίφωνος γνώστης της βυζαντινής μουσικής, φρόντισε οι Εκκλησίες του να αποκτήσουν καταρτισμένους ιεροψάλτες.

Ενδιαφέρθηκε για τους νέους και το γραφείο του ήταν πάντα ανοικτό για αυτούς για να δώσει λύσεις στα όποια προβλήματά τους.

Διοργάνωνε θεολογικά συνέδρια προς επιμόρφωση των κληρικών του.

Έγραψε βιβλία για τον Ελληνισμό του Πόντου και για τον Μητροπολίτη Τραπεζούντος Χρύσανθο.

Ποίμανε την Μητρόπολη Δράμας απο το 2005, δεκαεπτά έτη έως και τις 2 Μαίου 2022.

Την ημέρα εκείνη ενώ ήταν στην πόλη της Νάουσας, Κυριακή του Θωμά, το ίδιο βράδυ αισθάνθηκε ξαφνική αδιαθεσία και ενώ μεταφέρθηκε αρχικά στο νοσοκομείο της Βέροιας και από εκεί στο Παπαγεωργίου της Θεσσαλονίκης ξημερώματα, λίγη ώρα μετά έφυγε αιφνιδίως από αυτή την ζωή...

Η εξόδιος ακολουθία του έγινε 3η Μαίου στον Μητροπολιτικό Ναό Εισοδίων της Θεοτόκου, Δράμας από τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών Ιερώνυμο, τον τοποτηρητή Μητροπολίτη Ξάνθης Παντελεήμων και πολλών άλλων Αρχιερέων.

Η ταφή του στην Ιερά Μονή Αναλήψεως του Σωτήρος, Σίψας, Δράμας.

Είχα την μεγάλη ευλογία εκτός από το να έχουμε το ίδιο όνομα του μακαριστού Βεροίας Παύλου να είμαστε και πνευματικά αδέλφια αφού είχαμε και τον ίδιο γέροντα, αείμνηστο κυρό Μητροπολίτη Βεροίας Παύλο Γιαννικόπουλο.

Συνδεόταν επίσης, με αδελφική φιλία πολλών χρόνων, με τον αείμνηστο πατέρα μου, πρωτοπρεσβύτερο π. Ανδρέα.

Δεν ξεχνώ τις άπειρες ευεργεσίες του γέροντός μας, πρός εκείνον και προς εμένα…

Την πατρική του αγάπη και πρόνοια και όλα όσα μάθαμε δίπλα του όλα αυτά τα αλησμόνητα χρόνια στην Βέροια…

Ελπίζουμε η τοπική μας Μητρόπολη εφέτος που συμπληρώνονται τριάντα έτη από την κοίμηση του πνευματικού μας πατρός Βεροίας Παύλου, (1993 – 2023) να τιμήσει δεόντως την μνήμη του με εκδηλώσεις προς τιμήν του.

Ένα χρέος σεβασμού και ευγνωμοσύνης από όλους μας, για την προσφορά εικοσιπέντε χρόνων θεαρέστου και υποδειγματικής ποιμαντορίας του.

Παύλου του Δράμας και Παύλου του Βεροίας, των αειμνήστων Μητροπολιτών, αγήρατος και αιωνία η μνήμη αυτών!